

Høringsvar til Køge Kommunes Børn og Unge-politik og Den Sammenhængende Børnepolitik.

Den Sammenhængende Børnepolitik handler mest om børn og familier, som er i udsatte positioner. Den opleves derfor mindre relevant for handicappede børn, deres søskende og deres forældre. Der mangler klare politiske signaler, om hvad man vil med handicapområdet og hvilke helt grundlæggende principper for handicaparbejde, som medarbejdere i kommunen skal arbejde efter. De mange fine ord erstatter ikke retssikkerhed, respekt, støtte til pårørende etc. Udgangspunktet er i det almene, hvor specialindsats trækkes ind som understøttende funktion. Men i familier med alvorligt handicappede børn er denne tilgang ikke relevant. Konsekvensen er at medarbejderne i Køge Kommune vil forsøge at normalisere det som ikke kan normaliseres – det specielle skal behandles specielt.

I Køge Kommunes Børn og Unge politik er det svært at se de handicappede. Der savnes værdier og mål for arbejdet med handicappede børn og unge, deres søskende og deres forældre. En helhed der skal gå op, hvis de flotte ord skal blive til virkelighed. De fem værdier er relevante. Desværre er oplevelsen blandt borgerne, at der er langt fra værdiniveauet til konkret adfærd. Et reelt problem på børne- og ungeområdet er samspelet mellem aktørerne. Hvordan spiller forvaltning, sundhedspleje, institutioner, skoler sammen og hvordan spiller de sammen med fx sundhedssystemet, specialiserede regionale tilbud, private aktører, andre kommuners tilbud etc. Handicapfamiliens vej igennem systemet er et kæmpe problem, som politikken ikke adresserer. Børn og unge skal høres og tages alvorligt i hverdagslivet, og de professionelle skal kende hinanden og kunne samarbejde med forældrene, hvor der altid skal tilstræbes en ligeværdig samarbejdsform og forståelse.

Handicaprådet beklager at politikerne er skabt uden inddragelse af de relevante borgere. I forbindelse med Udvalget for det specialiserede børne og – voksenområde (§17.4 udvalget) blev der vedtaget en samskabelsesstrategi. En langt højere grad af inddragelse af borgerne ville have gjort de fremsendte politikker mere relevante. For at kompensere for det, har vi været i dialog med en række borgere og en række af deres input er medtaget i bilag til dette høringsvar. Handicaprådet kan bakke op om alle de medtagne input.

På brugersidens vegne

Lars Kunov
Formand
Handicaprådet i Køge Kommune

Input fra borgere i Køge Kommune (Samskabelse):

Deltagelse

Der skal skabes en rød tråd gennem systemet, så også handicappede børn kan føle sig værdifulde og udnytte deres fulde potentiale.

- De mange muligheder, der skal skabes for trivsel, sundhed, dannelse, læring og livsduelighed, skal individualiseres for handicappede børn.
- Flere og flere børn og unge får brug for ekstra støtte for at kunne leve et værdigt liv. At beskrive, at der skal være plads til forskellighed i inkluderende fællesskaber og der kun vil være behov for en "lille gruppe" uden for normalområdet, opleves som værende i modstrid med de reelle behov.
- Alle børn og unge skal have den hjælp og støtte, som de har behov for, uanset forudsætninger, ressourcer og diagnoser.
- Inklusionen har nogle steder fejlet.
- Der kommer flere og flere børn med skolevægning - flere end der nogensinde har været tidligere.
- Nogle børn og unge trives bedst i specialområdet og føler sig inkluderet der.
- Alle familier har forskellige ressourcer og kompetencer, så derfor skal man ikke have "generelle" holdninger til tolkning af service og tilbud - Serviceloven er en ramme, som altid skal brydes, hvis rammerne er i strid med behovet for hjælp.
- Børn og unge med kommunikationsvanskeligheder opnår ikke de samme faglige og sociale kompetencer, hvis man ikke tænker sprogræningen ind i klasserummet og i de tidlige indsatser.

Udsatte kontra handicappede

I den Sammenhængende børnepolitik beskrives "børn og unge i udsatte positioner", som en målgruppe, der rummer alt for mange forskelligheder.

- Det er problematisk, at man beskriver at "udsatte" har de samme udfordringer som "handicappede".
- Man behøver ikke at være i en udsat position, når man har fået et handicappet barn.
- Man får ikke et handicappet barn af at have misbrugsproblematikker i familien.
- Familier til handicappede børn, mødes som værende socialt belastet, selvom de ikke er det.
- Det er for overordnet at lave en så bred målgruppe, da indsatserne som oftest er meget forskellige.

Rammerne

Meningsfulde fællesskaber skal tilbydes alle, men virkeligheden er, at man ofte har forskellige opfattelser af, hvad der giver mening.

- Børne og unge miljøer i æstetiske og velholdte lokaliteter – Rigtig godt og glædeligt, men er der sat midler af til det i budgettet?
- Der savnes en vision for kompetenceniveauet på området i kommunen.
- Indsatserne skal – 'ikke kan' - tilpasses lokale forhold og det enkelte menneske.
- Rammer er mange ting; indretning, personalekompetencer, lys, hjælpemidler, tværfaglig sparring, forældresamarbejde, legeplads, parkeringsforhold, busholdepladser alt er vigtigt for at skabe et trygt og sikkert læringsmiljø.
- At rumme elever med kognitive handicaps, autisme, ADHD, angst, PDA og generelle indlæringsvanskeligheder i samme klasseværelse kræver meget mere end tolerance; det kræver mulighed for holddeling og de rigtige ressourcer ellers gør man vold på børnene.
- Der skrives at børn skal have lov og rum til at udvikle sig i forskellig tempo – her mangler der lidt om muligheder for tidlig indsats evt. skoleudsættelse (som kan være meget svær at få)

Værdierne

Mange værdier går tabt når alt i kommunen kun handler om økonomi og om at bruge Serviceloven på at finde spare muligheder i stedet for at bruge loven som den er tilsigtet; for at hjælpe til et så normalt liv som realistisk muligt.

- Mødet med systemet bliver alt for ofte smertefuldt og trækker lange år og bitterhed med sig i årevis.
- At have tillid til mennesker bygger på erfaringer og da de ikke altid er positive, så bliver partnerskabet ikke altid skabt.
- Der bliver ikke skabt en ligeværdig anerkendelse og ansvaret kastes rundt i systemet for sidst at falde tilbage på familien.
- Der er langt fra de beskrevne værdier til den oplevede virkelighed.
- Ytringsfrihed er en grundlovssikret menneskeret – det kan og må der ikke være tvivl om.